

(J. Lajčiak) Ježiš sa okamžite obrátil na Tomáša rovnakými výrazmi, aké použil aj on, aby ukázal, že vo svojej láske vie, čo chcel jeho učeník urobiť. Ježiš vie, ako čítať srdcia, ako sme už videli v epizóde Natanael

(Jn 1, 7 - 51), okrem iného majú tieto dve epizódy spoločných niekoľko bodov. Tieto dve epizódy otvárajú a zatvárajú trajektóriu, ktorá vedie od prvého k poslednému stretnutiu učeníkov s Ježišom. Sú tiež hranicami cesty, ktorá predstavuje prehĺbovanie sa v povolaniach viery jednotlivých postáv alebo skupín vedených Ježišom, k zrelej viere: Ježišovo sa tu hrá so slovíčkami nevera a viera. Ježiš dáva učeníkovi slobodu vykonať požadované gesto, predovšetkým ho však vyzýva, aby konal ako skutočný veriaci človek. To, čo Kristus žiada od Tomáša, platí aj pre ľudí všetkých čias a generácií, nie je potrebné fyzicky vidieť, ale stačí uveriť evanjeliu a svedectvu tých, ktorí o tom svedčia. „Blažení tí, čo nevideli, a uverili.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)